

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, 21 mart 2011. god.
Ref. br.: RK91/11

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 65/09

Podnosilac zahteva

Zejni Selimi

zahteva

**Ocenu ustavnosti odluke presude Vrhovnog suda Kosova,
A.br. 272/2009**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

jednoglasno usvaja sledeću **odluku** o neprihvatljivosti slučaja.

UVOD

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je gđa Zejni Selimi iz Prištine.

Osporena odluka

2. Presuda Vrhovnog suda Kosova A.br. 727/2009 od 22. oktobra 2009. god.

Predmetna stvar

3. Gđa Zejni Selimi iz Prištine je 24. novembra 2009. god. predala zahtev Ustavnom sudu Kosova. Podnosilac zahteva traži ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova A.br. 727/2009 od 22. oktobra 2009. god., koja je u vezi sa njenim pravom na penziju za ograničene sposobnosti.

Pravni osnov

4. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), član 22. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljnjem tekstu: Zakon) i pravilo 56. stav 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

5. Zahtev je predat Ustavnom sudu 24. novembra 2009. god.
6. Nakon što je 17. decembra 2010. god. razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Snezhane Botusharove, Veće za razmatranje, u sastavu sudija Kadri Kryeziu (predsedavajući), Gjyljeta Mushkolaj i Iliriana Islami (članovi), je Sudu u punom sastavu iznelo preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Kratak opis činjenica

7. Podnosilac zahteva je 24. novembra 2009. god. podnela zahtev Ustavnom sudu Kosova, koji je zaveden pod br. KI-65/09. Iako ona nije uspela da konkretno naznači koja su ustavna prava navodno prekršena, može se zaključiti da ona osporava presudu Vrhovnog suda Kosova, ref. br. A. br. 727/2009, kojom je zahtev za tužbu podnosioca zahteva u vezi sa pravom na penziju odbijen kao neosnovan.
8. Iz spisa predmeta se može zaključiti da je saglasno Uredbi br. 2003/23, Odeljenje za penzijsku upravu Kosova pri Ministarstvu rada i socijalne zaštite 22. februara 2006. god. donelo odluku kojom je prihvaćeno pravo podnosioca zahteva na penziju za ograničene sposobnosti, retroaktivno od 1. januara 2004. god., u iznosu od četrdeset evra (40 €). U odluci je takođe navedeno da će tri (3) godine od dana sticanja prava na penziju podnosilac zahteva biti pozvana u Ministarstvo na ponovno razmatranje.

9. Na osnovu ocene lekarske komisije koja je zaključila da podnosilac zahteva nema potpunu sposobnost i da je ograničena sposobnost potpuna i trajna, Odeljenje za penzijsku upravu Kosova u Ministarstvu rada i socijalne zaštite je 2. aprila 2009. god. donelo odluku kojom je odbijen zahtev gđe Selimi za penziju za ograničene sposobnosti.
10. Vrhovni sud Kosova je 22. oktobra 2010. god. doneo presudu odbijajući zahtev podnosioca zahteva.
11. Ovom presudom Vrhovni sud zaključuje da, lekarske komisije koje osniva Ministarstvo rada i socijalne zaštite u saglasnosti sa članom 3. stavom 2. Zakona o penzijama za lica sa neograničenim sposobnostima (ZPLNS) i u čijem sastavu su lekari specijalisti odgovarajućih struka, nakon razmatranja lekarske dokumentacije i lekarskog pregleda je ustanovljeno da podnosilac zahteva nema nikakvu potpunu i trajnu nesposobnost. Stoga, isti je zaključio da je Ministarstvo rada i socijalne zaštite pravilno i u potpunosti ocenilo činjenično stanje i primenilo materijalno pravo kada je ustanovilo da podnosilac zahteva, gđa Selimi, ne ispunjava uslove određene u članu 3. ZPLNS za sticanje prava na penziju za ograničene sposobnosti.

Ocena prihvatljivosti zahteva

12. Član 113. stav 7. Ustava Republike Kosovo propisuje sledeće:

„Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.“

- 12.1. Iz dostavljene dokumentacije se može ustanoviti da je podnosilac zahteva iscrpela sva pravna sredstva predviđena zakonom.

13. Stav 1. člana 49. Zakona o Ustavnom sudu predviđa sledeće:

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta. Ukoliko se zahtev tiče nekog zakona, onda rok počinje da teče od dana stupanja na snagu istog.“

- 13.1. Zadnja odluka u vezi sa ovim slučajem je odluka od 22. oktobra 2009. god. Podnosilac zahteva je predala zahtev Ustavnom sudu 24. novembra 2009. god. što znači da je ona podnela zahtev Sudu u saglasnosti sa rokom predviđenim u članu 49.
14. Iako je podnosilac zahteva iscrpela sva pravna sredstva da bi realizovala svoje navodno pravo na zakonom predviđenu penziju za ograničene sposobnosti ona nije dostavila nijedan dokaz – relevantnu činjenicu koja potvrđuje da su: „administrativni ili sudski organi prekršili njena prava koja joj garantuje ovaj Ustav“ (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, ESLJP, Odluka o neprihvatljivosti slučaja br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).

15. Ustavni sud naglašava da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud, ili sud četvrte instance u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga poslednjih je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
16. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na takav način kao i da li su postupci uopšte, gledano u celini, vođeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi između ostalih izvora Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, App. Br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
17. Međutim, nakon razmatranja dokaza koje je podnosilac zahteva izneo, Ustavni sud nije pronašao nikakvu indicaciju da su postupci pred Vrhovnim sudom na bilo koji način bili nepravični ili ukaljani arbitrarnošću (vidi, *mutatis mutandis*, zahtev br. 53363/99, Vanek protiv Slovačke Republike, Odluka ESLJP od 31. maja 2005. god.).

STOGA

Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 49. Zakona i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. **DA ODBACI** zahtev kao neprihvatljiv.
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona.
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Dr. Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

